

Polityka ochrony dziecka w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym w Józwikowie

Preambuła

Naczelną zasadą obowiązującą wszystkich pracowników Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Józwikowie jest podejmowanie działań mających na celu dobro dziecka, ochronę jego godności, poszanowanie jego praw i działanie w jego najlepszym interesie. Każdy pracownik szkoły traktuje dziecko z szacunkiem, dba o prawidłowy rozwój dziecka i uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownicy zobowiązani są działać w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych, swoich kompetencji oraz przestrzegać zarządzeń i procedur określonych w niniejszym dokumencie.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

§ 1

1. Pracownikiem szkoły jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia.
2. Dzieckiem w świetle polskiego prawa jest każda osoba do ukończenia 18 roku życia. Do Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa i Branżowa Szkoła I Stopnia przyjmowane są dziewczęta w przedziale wiekowym od 13 do 18 roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego przedstawiciel ustawowy (rodzic, opiekun prawny) lub inna osoba uprawniona do reprezentacji na podstawie przepisów szczególnych lub orzeczenia sądu (w tym rodzina zastępcza).
4. Zgoda opiekuna dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z opiekunów dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia między opiekunami dziecka należy poinformować opiekunów o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd.
5. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę.

Krzywdzeniem jest:

Przemoc fizyczna - jest to celowe uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub groźba uszkodzenia ciała. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne.

Przemoc emocjonalna - to powtarzające się poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie dziecka, wciąganie dziecka w konflikt osób dorosłych, manipulowanie nim, brak odpowiedniego wsparcia, uwagi i miłości, stawianie dziecku wymagań i oczekiwań, którym nie jest ono w stanie sprostać.

Przemoc seksualna - to angażowanie dziecka w aktywność seksualną przez osobę dorosłą. Wykorzystywanie seksualne odnosi się do zachowań z kontaktem fizycznym (np. dotykanie dziecka, współżycie z dzieckiem) oraz zachowania bez kontaktu fizycznego (np. pokazywanie dziecku materiałów pornograficznych, podglądanie, ekshibicjonizm).

Zaniedbywanie - to niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka przez rodzica lub opiekuna prawnego, niezapewnienie mu odpowiedniego jedzenia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, bezpieczeństwa, brak dozoru nad wypełnianiem obowiązku szkolnego.

6. Osoba odpowiedzialna za Internet - to pracownik wyznaczony przez dyrektora placówki, który sprawuje nadzór nad korzystaniem z Internetu na terenie placówki przez dzieci oraz odpowiada za bezpieczeństwo dzieci w Internecie.
7. Nauczyciel odpowiedzialny za Politykę Ochrony Dzieci - wyznaczony przez dyrektora szkoły sprawuje nadzór nad realizacją Polityki Ochrony Dzieci w placówce.
8. Danymi osobowymi dziecka jest każda informacja umożliwiająca identyfikację dziecka.
9. Zespół interwencyjny - zespół powołany przez dyrektora szkoły w skomplikowanych przypadkach. W skład zespołu wchodzi: osoby odpowiedzialne za Politykę Ochrony Dzieci, pedagog, psycholog, nauczyciele z klasy dziecka, dyrektor, pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka.

Rozdział II

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§2

- W przypadku uzyskania informacji lub zauważenia przez pracownika szkoły, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek zgłosić ten fakt dyrektorowi lub osobie odpowiedzialnej za Politykę Ochrony Dzieci.
- Pracownicy placówki posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i objawy krzywdzenia dzieci.

- Każdy pracownik szkoły, który zauważy lub podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone zobowiązany jest zareagować, a w sytuacji koniecznej udzielić pierwszej pomocy.
- Wszyscy pracownicy szkoły i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub inne informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
- Pracownicy zobowiązani są do troski o bezpieczeństwo dzieci zgodnie ze swoimi kompetencjami, obowiązującym prawem oraz przepisami wewnętrznymi placówki.
- Zakres zadań poszczególnych pracowników szkoły w przypadku podejrzenia lub uzyskania informacji, że dziecko jest krzywdzone:

Dyrektor/ wicedyrektor szkoły:

- Przyjmuje zgłoszenie o krzywdzeniu lub podejrzeniu krzywdzenia dziecka
- Bierze udział w rozmowie telefonicznej z rodzicami lub opiekunami prawnymi
- W sytuacjach podejrzenia przemocy domowej wobec dziecka podejmuje decyzję o uruchomieniu procedury „Niebieska Karta”
- W przypadku, gdy dziecko doświadcza przemocy domowej lub jeżeli rodzice/opiekunowie prawni odmawiają współpracy ze szkołą składa wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu lub zawiadamia prokuraturę o podejrzeniu przestępstwa, w przypadku zagrożenia zdrowia lub życia dziecka natychmiast zawiadamia policję; w sytuacji gdy sprawcą przemocy jest osoba dorosła spoza rodziny zawiadamia policję; w przypadku, gdy sprawcą przemocy jest nieletni(a wcześniejsze metody postępowania szkolnego okazały się nieskuteczne) zawiadamia sąd
- Informuje o konsekwencjach prawnych stosowania przemocy
- Organizuje pomoc psychologiczno-pedagogiczną dla dziecka
- Prowadzi nadzór nad prowadzeniem przypadku ucznia krzywdzonego
- Zapewnia pomoc nauczycielom w realizacji ich zadań np. ułatwia konsultacje trudnych spraw ze specjalistami, organizuje szkolenia w zakresie reagowania na przemoc wobec dzieci
- Uzyskuje od rodziców i opiekunów informacje zwrotne nt. realizacji w placówce Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Pedagog szkolny:

- Przyjmuje i odnotowuje sprawę zgłoszenia przemocy w rodzinie
- Diagnostuje sytuację ucznia i jego rodziny
- Jest koordynatorem pomocy dziecku oraz jego rodzinie
- Przeprowadza rozmowy z dzieckiem oraz jego rodzicami lub prawnymi opiekunami
- Pozostaje w ciągłym kontakcie z wychowawcą i dyrektorem w sprawach dotyczących dziecka
- Pomaga pracownikom szkoły we właściwym postępowaniu względem ofiary

przemocy

- Informuje rodziców o możliwych kierunkach wsparcia ucznia
- Pomaga rodzicom w zrozumieniu typowych reakcji dzieci na różnorodne sytuacje
- Kieruje dziecko oraz rodziców do placówek specjalistycznych
- Współpracuje ze specjalistami pomagającymi dziecku i jego rodzinie
- Może być osobą, która uruchamia procedurę „Niebieskiej Karty” poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta”. Dokumentuje podejmowane działania względem dziecka i jego rodziny
- Opracowuje w zespole interwencyjnym plan pomocy dziecku krzywdzonemu
- Umożliwia poszerzanie wiedzy i umiejętności związanych z ochroną dziecka przed zagrożeniami oraz pozytywnymi metodami wychowawczymi
- Uzyskuje od rodziców i opiekunów informacje zwrotne nt. realizacji w placówce Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem
- Dbą o to, by na terenie szkoły znajdowały się powszechnie dostępne informacje o organizacjach i instytucjach pomagających ofiarom przemocy (adresy, telefony itp.)

Wychowawca:

- Przyjmuje zgłoszenie o podejrzeniu przemocy w rodzinie ucznia, sporządza notatkę służbową
- Powiadamia dyrektora/wicedyrektora szkoły i pedagoga/psychologa szkolnego
- Może być osobą, która uruchamia procedurę „Niebieskiej Karty” poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta”
- W przypadku, gdy uczeń ma obrażenia przeprowadza go do miejsca udzielania pomocy
- Uważnie wsłuchuje się w relację dziecka, dba, by ofiara przemocy czuła się bezpiecznie
- Informuje rodziców/opiekunów prawnych
- Opracowuje w zespole interwencyjnym plan pomocy dziecku krzywdzonemu
- Udziela stałego wsparcia dziecku oraz dyskretnie monitoruje jego sytuację w okresie późniejszym
- Monitoruje zachowania grupy, by skutki przemocy nie wpływały na sytuację szkolną dziecka
- Dbą o realizację treści z zakresu bezpieczeństwa i profilaktyki w bieżącej pracy z uczniami
- Dbą o to, żeby rodzice znali obowiązującą w placówce Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem i procedury zgłaszania zagrożeń, zachęca rodziców/opiekunów dzieci do angażowania się w działania na rzecz ochrony dzieci
- Umożliwia rodzicom oraz opiekunom prawnym poszerzanie wiedzy i umiejętności związanych z ochroną dziecka przed zagrożeniami oraz pozytywnymi metodami wychowawczymi podczas rozmów, kontaktów telefonicznych
- Uzyskuje od rodziców i opiekunów informacje zwrotne nt. realizacji w placówce

Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Nauczyciele:

- Przekazują psychologowi/pedagogowi/wychowawcy szkolnemu informacje o tym, że podejrzewają przemoc wobec dziecka
- Sporządzają notatkę służbową
- Monitorują sytuację dziecka
- Mogą być osobami, które uruchamiają procedurę „Niebieskiej Karty” poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta”
- Opracowują w zespole plan pomocy dziecku krzywdzonemu
- Dbają o realizację treści z zakresu bezpieczeństwa i profilaktyki w bieżącej pracy pedagogicznej z uczniami

Pielęgniarka szkolna:

- Dyskretnie, z poszanowaniem praw dziecka dokonuje obejrzenia obrażeń
- Udziela pierwszej pomocy przedmedycznej, jeśli sytuacja tego wymaga
- Sporządza notatkę służbową

Niepedagogiczni pracownicy szkoły:

- Są uważni i wrażliwi na sytuację dzieci
- Reagują na objawy przemocy oraz niepokojące zachowania, których mogą być świadkami
- Zgłaszają obserwowane, niepokojące sygnały dyrekcji szkoły, pedagogowi/psychologowi szkolnemu lub wychowawcy

Procedura postępowania w przypadku podejrzenia, że dziecko jest ofiarą przemocy domowej:

- Przyjęcie informacji o podejrzeniu krzywdzenia dziecka, sporządzenie notatki służbowej, w której należy zanotować szczegółowo rozmowę z dzieckiem. Można zapisywać najważniejsze informacje, określenia stosowane przez dziecko, cytaty. Można opisać zachowanie i manifestowane uczucia. Notatki mogą być dowodem w sądzie rodzinnym i karnym.
- Jeśli osobą przyjmującą zgłoszenie jest nauczyciel to informuje o zaistniałym fakcie lub zdarzeniach wychowawcę dziecka, psychologa, pedagoga szkolnego, dyrektora szkoły
- Psycholog lub pedagog lub wychowawca badają okoliczności sprawy np. przeprowadzają rozmowę z poszkodowanym, o ile jest to możliwe (gdzie i kiedy doszło do zdarzenia lub zdarzeń, jaka była ich częstotliwość, gdzie byli inni członkowie rodziny, czy byli jacyś świadkowie itd.) Nie należy rozpoczynać pytań od „dlaczego” np. „dlaczego tata/mama Cię uderzył”, „dlaczego nie uciekałaś?” Istotne jest ustalenie jak największej liczby faktów, bez presji wywieranej na dziecku.
- Rozmowa powinna odbywać się w miejscu, w którym dziecko może czuć się bezpiecznie (tam gdzie nie ma innych osób, gdzie można zamknąć drzwi. Należy wtedy usiąść w takiej odległości, która sprzyja nawiązaniu dobrego kontaktu (0,6-1,2

m) na jednym poziomie z dzieckiem, należy być jednak uważnym na to, w jakiej odległości chce ono siedzieć.

- Należy skoncentrować się na kontakcie z dzieckiem, wysłuchać, co dziecko ma do powiedzenia- w przeciwnym razie, może drugi raz nie zdecyduje się mówić, nie śpieszyć się, nie ponaglać. Należy utrzymywać kontakt wzrokowy, być uważnym na poza werbalne przejawy uczuć dziecka (zażenowanie, skrępowanie, wstyd, lęk, przerażenie, smutek, poczucie winy itd.) Należy reagować na te uczucia pomagając dziecku poradzić sobie z nimi mówiąc np. „widzę, że jesteś spięty, to naturalne w takiej sytuacji”, „jestem tu, mamy czas”, „nigdzie nie musimy się śpieszyć, chce Ci pomóc”.
- Należy unikać pytań zamkniętych np. „uderzył Cię?”, „zrobił Ci krzywdę?” oraz pytań sugerujących i możliwie powodujących dyskomfort: np. „bił Cię pasem?”, to było najgorsze zdarzenie w Twoim życiu?”
- Jeśli dziecko nie będzie umiało odpowiedzieć na pytanie zapewnij, że może powiedzieć „nie wiem”.
- Należy zapewnić dziecko, że dobrą decyzją było opowiedzenie o tym, co się stało, że nie musi zachowywać lojalności i dochowywać tajemnicy wobec sprawcy. Należy przypomnieć, że nikt nie ma prawa stosować przemocy wobec niego oraz, że ma prawo do obrony na wszelkie możliwe sposoby.
- Osoba przeprowadzająca rozmowę powinna unikać oburzania się na sprawcę, nie komentować, nie obrażać mówiąc np. „to drań”, „powinien/powinna dostać taką samą karę” itp. Nie powinno się mówić, że sprawca powinien ponieść karę, ponieważ może to wzbudzić w dziecku strach i poczucie winy.
- Psycholog lub wychowawca lub pedagog szkolny informują dyrektora szkoły, o ile nie zrobił tego nauczyciel (jeśli wymaga tego sytuacja po zbadaniu sprawy)
- Psycholog lub wychowawca lub pedagog wzywa do szkoły rodzica ,prawnego opiekuna lub osobę z najbliższej rodziny pokrzywdzonego, której sprawa nie dotyczy
- Jeśli oboje rodzice są zagrożeniem dla dziecka, konieczne jest zawiadomienie sądu rodzinnego, a w szczególnych przypadkach umieszczenie dziecka w placówce opiekuńczej. O zawiadomieniu sądu rodzinnego decyduje dyrektor szkoły.
- Szkolny Zespół Interwencyjny opracowuje plan pomocy dziecku i rodzinie
- Jeżeli stan ucznia wskazuje na zagrożenie jego zdrowia i życia dyrektor, psycholog, wychowawca lub pedagog wzywa pomoc medyczną (po wcześniejszym powiadomieniu rodziców lub opiekunów prawnych)
- Dyrektor podejmuje decyzję o wdrożeniu procedury „ Niebieska Karta” i wyznacza pracownika, który ją przeprowadza
- Dyrektor po wdrożeniu procedury zawiadamia przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego i przekazuje mu sporządzoną dokumentację
- Dyrektor składa wniosek do odpowiedniej instytucji. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa dyrektor niezwłocznie powiadamia policję lub prokuraturę na mocy art. 304 KPK. Dyrektor powiadamia sąd- Wydział Rodzinny i Nietletnich- w przypadku zaniedbywania dziecka; w przypadku powtarzającego się poniżania, upokarzania, ośmieszania dziecka, wciągania dziecka w konflikt dorosłych,

manipulowania nim; w przypadku braku widocznych oznak przemocy fizycznej lub drobnych obrażeniach (np. siniak, zadrapanie)

Procedura postępowania w przypadku podejrzenia, że dziecko jest ofiarą przemocy ze strony pracownika szkoły :

- Osoba podejrzewająca krzywdzenie dziecka w szkole zgłasza problem dyrektorowi
- Dyrektor podejmuje działania w celu zbadania sprawy :rozmowa z dzieckiem; rozmowa z pracownikiem na temat podejrzenia krzywdzenia - przekazanie uwag, poznanie jego wersji wydarzeń; rozmowa z pracownikami szkoły na temat zdarzenia, obserwacja pracownika itd.
- Dyrektor powiadamia rodziców lub prawnych opiekunów dziecka
- Dyrektor szkoły po potwierdzeniu informacji podejmuje działania zgodnie z obowiązującymi go w tym zakresie przepisami prawa ogólnego i prawa pracy. W przypadku potwierdzenia podejrzenia, że fakt krzywdzenia /znęcanie fizyczne, psychiczne, wykorzystywanie seksualne/ miał miejsce, na wniosek dyrektora szkoły, właściwy organ wszczyna postępowanie zmierzające do ukarania pracownika karą porządkową lub dyscyplinarną/ powiadomienie prokuratury; skierowanie sprawy do Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli przy Wojewodzie Świętokrzyskim
- W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłaszają rodzice lub opiekunowie prawni dziecka dyrektor, lub psycholog/pedagog mogą zaproponować zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej bezstronnej instytucji. Ze spotkania z rodzicami sporządza się protokół.
- W przypadku łamania praw dziecka: jeśli osobą przyjmującą zgłoszenie dziecka o łamaniu jego praw jest nauczyciel to informuje o zaistniałym fakcie lub zdarzeniach, wychowawcę dziecka lub psychologa/pedagoga szkolnego
- Osoba odpowiedzialna, wyznaczona przez dyrektora prowadzi samodzielnie lub w ramach Szkolnego Zespołu Interwencji działania wyjaśniające zdarzenie lub sytuację dziecka i przekazuje dyrektorowi swoje ustalenia lub ustalenia zespołu
 - W zależności od sytuacji osoba odpowiedzialna lub dyrektor informują rodziców i dziecko o poczynionych ustaleniach i możliwych formach pomocy psychologiczno-pedagogicznej

Procedura interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka w szkole przez rodzica lub członka rodziny innego ucznia:

- Osoba będąca świadkiem krzywdzenia dziecka przez rodzica lub dorosłego członka rodziny innego ucznia zgłasza problem psychologowi, pedagogowi szkolnemu lub dyrektorowi szkoły. Dziecko należy odseparować od osoby dorosłej.
- Dyrektor i psycholog/pedagog przeprowadzają rozmowę z wyżej wymienionymi osobami na temat zdarzenia; udzielają pouczenia i podają możliwe sposoby rozwiązania sytuacji
- O zaistniałym fakcie krzywdzenia dziecka oraz o rozmowie przeprowadzonej przez

- dyrektora i pedagoga z rodzicem lub członkiem rodziny innego ucznia, który dokonał krzywdzenia zostają powiadomieni rodzice/prawni opiekunowie tego dziecka
- Krzywdzonemu dziecku zostaje udzielone wsparcie wychowawcy, psychologa i pedagoga
 - W przypadku, gdy sytuacja powtórzy się, dyrektor szkoły powiadamia o tym fakcie policję

Procedura postępowania w przypadku krzywdzenia dziecka przez innych uczniów tj. wystąpienia zachowań agresywnych lub niosących zagrożenie życia lub zdrowia:

- W przypadku gdy nauczyciel lub inny pracownik placówki zauważy ucznia, którego zachowanie jest agresywne w stosunku do innych osób, jego reakcja powinna być bezpośrednia, natychmiastowa, mająca na celu przerwanie agresji lub przemocy i kolejno powiadomić o tym fakcie dyrektora szkoły, psychologa/pedagoga szkolnego.
- W razie potrzeby należy odseparować niezwłocznie sprawcę agresywnych zachowań od pokrzywdzonego oraz przekazać go pod opiekę dyrektorowi lub psychologowi/pedagogowi szkolnemu lub innej wyznaczonej osobie.
- Należy w miarę możliwości ustalić ewentualnych świadków, ofiary, fakty dotyczące zdarzenia.
- Należy przeprowadzić rozmowę z ofiarą i sprawcą przemocy, nakłonienie sprawcy do zadośćuczynienia. Z rozmów należy sporządzić notatkę.
- Jeżeli stan ucznia wskazuje na zagrożenie jego zdrowia lub życia dyrektor lub inny pracownik szkoły wzywa pomoc medyczną (po wcześniejszym powiadomieniu rodziców lub opiekunów prawnych) jeżeli sytuacja tego wymaga można wezwać pomoc bez zgody rodziców/opiekunów prawnych.
- Jeżeli akt agresji/ przemocy ma znamiona czynu karalnego informuje się rodziców/opiekunów prawnych oraz odpowiednie instytucję tj. policja, sąd rodzinny
- Jeżeli akty agresji i przemocy nie są incydentalne wychowawca lub psycholog/pedagog szkolny przeprowadzają rozmowę z krzywdzonym dzieckiem (gdzie, kiedy dochodzi do zdarzeń, jaka jest ich częstotliwość itd.); rozmawiają ze sprawcą / sprawcami oraz z ewentualnymi świadkami, starają się ustalić jak najwięcej faktów.
- Uczniowi będącemu ofiarą przemocy zapewnia się pomoc psychologiczno - pedagogiczną zgodnie z jego potrzebami, obejmuje się stałą opieką, zapewnia wsparcie
- Ucznia będącego sprawcą przemocy obejmuje się stałą opieką i kontrolą wychowawcy lub psychologa/ pedagoga szkolnego. Podjąć należy działania mające na celu korekcję jego zachowań.
- Z uczniami, którzy byli świadkami przemocy (jeśli, wymaga tego sytuacja) omawia przebieg zdarzenia ukierunkowując rozmowę na to jak sobie radzić w trudnych sytuacjach, jak reagować na krzywdzenie i komu zgłaszać, gdy dochodzi do takiego krzywdzenia. Jeśli problem dotyczy danej klasy wychowawca lub pedagog przeprowadzają dodatkowe zajęcia dotyczące problematyki przemocy i radzenia sobie z rozwiązywaniem konfliktów w grupie.

- Działania koordynuje i monitoruje wychowawca lub pedagog szkolny.
- Jeśli sprawa miała charakter incydentalny, lub nie jest poważna, wychowawca i dyrektor decydują o dalszym postępowaniu w sprawie. Stosuje się konsekwencje przewidziane w wewnątrzszkolnych dokumentach.
- W przypadku wszczynania kolejnych ataków przez agresora placówka kierując sprawę na policję lub/i informuje sąd rodzinny.
- W przypadku , gdy sprawca agresji/ przemocy jest nieznanym dyrektorem , wychowawcą lub pedagogiem po rozpoznaniu sprawy informuje rodziców/ opiekunów prawnych poszkodowanego ucznia o możliwości zawiadomienia policji lub sam zawiadamia policję.
- W przypadku agresji werbalnej należy bezzwłocznie podjąć działania mające na celu powstrzymanie i wyeliminowanie tego zjawiska.
- Osoba ujawniająca sytuację jest zobowiązana powiadomić wychowawcę i/lub dyrektora, pedagoga/psychologa szkolnego, który to przeprowadzi rozmowę z uczniem w celu wyjaśnienia okoliczności zdarzenia. Rozmowy z uczestnikami zdarzenia tzn. agresorem i pokrzywdzonym należy przeprowadzić osobno.
- O zaistniałym zdarzeniu należy powiadomić opiekunów prawnych/rodziców.
- Psycholog/pedagog/wychowawca podejmuje działania mające na celu rozwijanie świadomości sprawcy i poszkodowanego, rozwijanie umiejętności zarządzania emocjami. Obserwują sprawcę i poszkodowanego i udzielają im na bieżąco, w zależności od potrzeb, pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- W poważnych przypadkach np. uzyskania informacji o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu lub ściganego na wniosek poszkodowanego powiadamiana jest policja
- Wobec ucznia przejawiającego zachowania agresywne stosuje się konsekwencje przewidziane w regulaminie.

Procedura postępowania w przypadku ujawnienia cyberprzemocy:

- Cyberprzemoc jest formą agresji, zastraszania, wyśmiewania, szykanowania lub poniżania innych uczestników społeczności szkolnej przy użyciu technologii cyfrowych tj. Internet, media społecznościowe, czy komunikatory. Nauczyciel lub inna osoba posiadająca wiedzę o zdarzeniu informuje o tym fakcie wychowawcę, pedagoga lub dyrektora szkoły
- Osoba, której zgłoszono zdarzenie zobowiązana jest:
 - a) wyjaśnić zdarzenie i ewentualnie ustalić sprawcę oraz zabezpieczyć w miarę możliwości dowody w formie elektronicznej może to obejmować zapisy rozmów, daty, godziny otrzymywania niebezpiecznych treści, adresy stron, dane nadawcy itp.
 - b) porozmawiać z poszkodowanym uczniem (wsparcie psychiczne, porada),
 - c) porozmawiać ze sprawcą, ustalić okoliczności zajścia, zobowiązać ucznia do zaprzestania takiego postępowania i usunięcia materiałów z sieci
 - d) powiadomić opiekunów poszkodowanego ucznia o zdarzeniu,

- e) powiadomić opiekunów sprawcy o zajściu, omówić z nimi zachowanie dziecka
- f) zaproponować pomoc psychologiczno-pedagogiczną uczniom (poszkodowany, sprawca), jeżeli jest taka potrzeba
- W przypadku gdy, sprawca nie stosuje się do ustaleń i jeśli dziecko jest nadal krzywdzone dyrektor podejmuje stosowne działania prawne.
- W przypadku , gdy sprawca cyberprzemocy jest nieznanym dyrektorem , wychowawcą, psycholog lub pedagog po rozpoznaniu sprawy informuje rodziców/ opiekunów prawnych poszkodowanego ucznia o możliwości zawiadomienia policji.
- Wobec ucznia stosującego przemoc w Internecie stosuje się konsekwencje przewidziane w regulaminie.
- W przypadku poważniejszych naruszeń, tj. upowszechnienie pornografii dziecięcej, rozpowszechnianie zdjęć pornograficznych, czy stosowanie gróźb karalnych należy skontaktować się z policją i ustalić dalsze postępowanie.

**Procedura postępowania wobec ucznia z zaburzeniami psychicznymi,
który zachowuje się agresywnie w stosunku do innych lub siebie:**

- Nauczyciel zostawia klasę pod opieką innego nauczyciela lub pracownika pedagogicznego i prowadzi ucznia do pedagoga lub psychologa szkolnego , jeśli uczeń krzywdzi siebie.
- Nauczyciel informuje o zaistniałym fakcie lub zdarzeniach wychowawcę klasy/internatu.
- Wychowawca, psycholog lub pedagog po zbadaniu okoliczności zdarzenia informuje dyrektora szkoły(jeśli sytuacja tego wymaga).
- Jeśli stan zdrowia ucznia lub uczniów wskazuje na zagrożenie zdrowia lub życia dyrektor lub inny pracownik szkoły wzywa pomoc medyczną(po wcześniejszym powiadomieniu rodziców lub opiekunów prawnych), jeśli nie rany po np. płytkich samookaleczeniach czy innych uszkodzeniach ciała zostają zaopatrzone na miejscu w ramach pierwszej pomocy przedmedycznej.
- Uczniowi proponowana jest konsultacja lekarska psychiatryczna.
- Wychowawca klasy/ internatu, psycholog lub pedagog przeprowadzają rozmowę z poszkodowanym uczniem; chorym dzieckiem, będącym sprawcą oraz ewentualnymi świadkami.
- W razie potrzeby wychowawca klasy/internatu lub pedagog zawiadamia rodziców/ prawnych opiekunów chorego dziecka i ewentualnego poszkodowanego
- Jeśli rodzice/ opiekunowie prawni współpracują ze szkołą ustala się działania wobec chorego ucznia (wychowawca, pedagog i nauczyciel).
- W razie potrzeby wobec ucznia poszkodowanego ustala się formy pomocy dostosowane do jego potrzeb i sytuacji.
- Działania koordynuje i monitoruje wychowawca internatu lub pedagog szkolny
- Ze zdarzenia, rozmowy sporządzana jest notatka przez wychowawcę, pedagoga lub

psychologa. Wobec ucznia przejawiające zachowania agresywne stosuje się konsekwencje przewidziane w regulaminie.

- Jeśli rodzice/ opiekunowie prawni nie współpracują ze szkołą lub podjęte działania są nieskuteczne, a akty agresji są częste dyrektor/wicedyrektor szkoły powiadamia sąd.

Procedura postępowania w przypadku zachowań autodestrukcyjnych w tym zachowania samobójcze i ich zapowiedzi

- Należy zapewnić stałą opiekę wychowawczą, nie pozostawiać jej bez nadzoru osoby dorosłej.
- Powiadomić wychowawcę prowadzącego, pedagoga i psychologa szkolnego, dyrekcję.
- Sporządzić notatkę służbową ze zdarzenia, w miarę możliwości należy zebrać i opisać jak najwięcej faktów.
- W przypadku bezpośredniego zagrożenia życia powiadomić pogotowie ratunkowe.
- Objąć wychowankę opieką psychologiczną, lub psychiatryczną. Należy skonsultować wychowankę u psychiatry w razie potrzeby.
- Powiadomić o fakcie rodziców, opiekunów prawnych.
- W razie powtarzania się zachowań autodestrukcyjnych możliwe jest wysyłanie notatek do sądu w celu rozpatrzenia zmiany środka wychowawczego na leczniczy lub inny.

Procedura postępowania wobec ucznia w przypadku przemocy seksualnej

1. Rozmowa z dzieckiem powinna się odbywać w bezpiecznym dla niego miejscu. Podczas wywiadu dziecko powinno mieć możliwość swobodnego poruszania się. Jest zalecane korzystanie z zabawy podczas rozmowy, np. rysowanie. Ważne jest aby rozmowa nie była zakłócana przez innych ludzi, telefony czy hałas.
2. Należy wyrazić wsparcie, zapewnić, że nie jest winne i, że dobrze, że o tym powiedziało mówiąc np. „jestem tutaj dla Ciebie, nie śpiesz się, mamy czas”, „wiem, że nie jest łatwo o tym mówić, ale jest szansa, że jeśli podzielisz się tym, co się wydarzyło, będzie Ci lżej i można będzie Ci pomóc”
3. Powinno się dziecku zadawać pytania otwarte. Nie należy zadać pytań „dlaczego”. Niedopuszczalne jest zadawanie pytań sugerujących odpowiedź oraz zawierających ocenę tego co się stało. W trakcie rozmowy warto ustalić z dzieckiem wspólne nazewnictwo dotyczące osób, genitaliów i zachowań seksualnych.
4. Należy traktować każde podejrzenie i konkretną wskazówkę poważnie. Pomoc dziecku należy traktować jako priorytet. Należy zapewnić ofiarom ochronę i wsparcie.
5. Należy zebrać dowody na incydent w szkole. Mogą to być zdjęcia, wiadomości tekstowe, e-maile, nagrania audio lub inne dowody, które mogą potwierdzić przemoc.
6. Osoba widząca incydent zgłasza to dyrektorowi szkoły. Należy wyjaśnić szczegółowo, co się stało.
7. Należy poinformować opiekunów prawnych/rodziców o incydencie. Zapewnić wsparcie i powiadomić ich o planach zgłoszenia incydentu.

8. Należy zawiadomić organy ścigania. Jeśli incydent jest poważny skontaktować się należy z odpowiednimi służbami
9. Dziecko powinno zostać objęte pomocą psychologiczno-pedagogiczną. Powinno zgłosić się do psychologa lub pokierować do innego specjalisty, który pomoże poradzić sobie z tym trudnym doświadczeniem.
10. Dziecko należy obserwować, udzielać wsparcia na bieżąco.

Procedura postępowania wobec ucznia molestowanego seksualnie

Do ukończenia 15 r. życia dziecko jest objęte bezwarunkową ochroną prawną przed wykorzystywaniem seksualnym. Oznacza to, że nawet wyrażona przez nie zgoda na kontakt seksualny nie wyłącza zaistnienia przestępstwa. Należy pamiętać, że wybrane przepisy prawa chronią także przed niektórymi formami wykorzystywania seksualnego dzieci do ukończenia przez nie 18 roku życia. Czyny zabronione wskazane w Kodeksie karnym i przepisy chroniące dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym to m.in. :

- art. 197 k.k. – zgwałcenie; art.200 k.k. – kontakt seksualny z dzieckiem poniżej 15 r.ż.; art. 199 k.k. – nadużycie stosunku zależności dziecka od innej osoby lub wykorzystanie krytycznego położenia dziecka w celach seksualnych; art. 198 k.k – wykorzystanie seksualne dziecka na skutek jego bezradności i/lub niepoczytalności; art.200a k.k. – grooming (nawiązanie z dzieckiem do 15 r. życia kontaktu przy użyciu nowych technologii w celu spotkania i nakłonienia dziecka do obcowania płciowego lub produkowania lub utrwalania pornografii; art. 202 paragraf 3-5 k.k – pornografia z udziałem dzieci

1. W sytuacji podejrzenia, że dziecko zostało pokrzywdzone którymś z wymienionych wyżej przestępstw, należy podjąć interwencję tzn. uświadomić organy ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka.

-Należy ten fakt zgłosić dyrektorowi/wicedyrektorowi lub psychologowi/ pedagogowi szkolnemu. Wyżej wymienieni pracownicy szkoły przeprowadzają rozmowę z dzieckiem;

- należy zawiadomić rodziców/opiekunów prawnych o formach i okolicznościach krzywdzenia dziecka;

- poinformować o zaobserwowanych zachowaniach lub wypowiedziach wskazujących na doświadczenie wykorzystywania seksualnego;

- należy omówić rolę rodzica/ opiekuna prawnego w podjęciu interwencji w tym także wskazanie rodzicowi/opiekunowi miejsc świadczących pomoc i wsparcie

- poinformować o obowiązku podjęcia interwencji prawnej

- ustalić wspólny plan pomocy dziecku

2. W sytuacji podejrzenia, że sprawcą wykorzystywania seksualnego jest rodzic lub opiekun prawny, należy rozmawiać z rodzicem niekrzywdzącym.

3. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa w szkole dziecka należy złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do policji lub prokuratury.

4. Zawiadomienie należy złożyć do instytucji właściwej ze względu na miejsce popełnienia przestępstwa, przy czym składa je organ/osoba uprawniona do reprezentowania zawiadamiającej instytucji dyrektor/wicedyrektor..

5. Złożenie zawiadomienia nie jest uwarunkowane zgodą rodziców/opiekunów prawnych.

Poinformowanie ich o działaniu instytucji zależy od woli instytucji składającej zawiadomienie.

6. W przypadku popełnienia przestępstwa seksualnego na szkodę dziecka przez członka rodziny należy zawiadomić także sąd rodzinny. Właściwe pismo ma formę wniosku o wgląd w sytuację rodzinną/sytuację dziecka.

Procedura postępowania w przypadku wystąpienia ekshibicjonizmu

- Nauczyciel lub inny pracownik szkoły powinien powiadomić wychowawcę klasy i/lub pedagoga/psychologa szkolnego oraz dyrektora/wicedyrektora szkoły o przypadkach niepokojących zachowań seksualnych uczniów w szkole, a jeżeli jest ich świadkiem, żąda od ucznia zaprzestania czynności i podejmuje z nim rozmowę wychowawczą.
- W przypadku gdy uczeń przekazuje nauczycielowi informację o niepokojących zachowaniach seksualnych, konieczne jest zapewnienie mu anonimowości w celu uniknięcia ewentualnych konsekwencji, które mogą być związane z przemocą skierowaną wobec tego ucznia przez tych, którzy braли czynny udział w tego typu zachowaniach.
- Wychowawca lub psycholog/pedagog szkolny przeprowadza rozmowę z uczniem oraz informuje o zaistniałym zdarzeniu rodziców/opiekunów prawnych.
- Z przeprowadzonej rozmowy spisywana jest notatka.
- W przypadku gdy rozmowy i inne metody oddziaływań wychowawczych nie przynoszą efektów i zmiany zachowania, a zachowanie skazuje na znaczny stopień demoralizacji dyrektor/wicedyrektor zawiadamia o zaistniałej sąd rejonowy wydział rodzinny i nieletnich lub policję.

Procedura postępowania w przypadku rozpowszechnienia przez ucznia pornografii w szkole

- W przypadku powzięcia przez nauczyciela/rodzica lub inną osobę informacji o rozpowszechnieniu przez ucznia pornografii w Internecie, w szkole należy bezzwłocznie powiadomić dyrektora szkoły i administratora sieci o zaistniałym zdarzeniu.
- W przypadku gdy uczeń przekazuje informację o osobach, które pokazywały materiały pornograficzne, konieczne jest zapewnienie mu anonimowości w celu uniknięcia ewentualnych konsekwencji, które mogą być związane z przemocą skierowaną wobec tego ucznia przez sprawców zdarzenia.
- Dyrektor/wicedyrektor szkoły powinien przekazać informację o stwierdzonym zagrożeniu pracownikom szkoły.
- Wychowawca, psycholog i pedagog powinien podjąć działania profilaktyczne wśród uczniów w celu wskazania zagrożenia, jakie niesie za sobą upublicznianie materiałów o charakterze pornograficznym oraz wskazania możliwych konsekwencji tego typu działań.

- Dyrektor/wicedyrektor kontaktuje się z rodzicami/ opiekunami prawnymi ucznia, który rozpowszechnił materiały pornograficzne.
- Wychowawca, psycholog, pedagog przeprowadza rozmowę z rodzicami/opiekunami ucznia-sprawcy na temat zdarzenia. Informuje o konsekwencjach takich działań.
- Wychowawca, psycholog, pedagog sporządza notatkę z przeprowadzonej rozmowy.

Procedura postępowania w sytuacji, gdy uczennica zajdzie w ciążę

- Nauczyciel, który dowiedział się, że uczennica jest w ciąży niezwłocznie informuje o tym wychowawcę klasy/internatu i dyrektora/wicedyrektora
- Wychowawca, pedagog/psycholog szkolny przeprowadza rozmowę z uczennicą, starając się ustalić, czy jej rodzice/ opiekunowie już wiedzą o ciąży oraz czy ciąża nie jest wynikiem przestępstwa. W takiej sytuacji oraz przypadku, gdy uczennica nie ukończyła 15 lat dyrektor/wicedyrektor szkoły powiadamia prokuraturę o zaistniałym przestępstwie
- Wychowawca, psycholog, pedagog szkolny i dyrektor/wicedyrektor ustalają formy pomocy dla uczennicy
- Dyrektor/wicedyrektor zawiadamia o ciąży uczennicy sąd rodzinny
- Dyrektor, wychowawca i rodzice/opiekunowie prawni podejmują działania niezbędne do przyznania uczennicy zgody na urlopowanie w końcowym okresie ciąży. W razie konieczności zostanie podjęta decyzja o jej przeniesieniu do placówki, która przyjmuje matki z dziećmi.
- Wychowawca, pedagog, psycholog podejmują działania kształtujące pozytywne postawy rówieśników tj. empatia, tolerancja. Należy także przeprowadzić zajęcia podnoszące poziom wiedzy z zakresu prokreacji, inicjacji seksualnej i antykoncepcji.
- Należy monitorować stan zdrowia uczennicy, udzielać wsparcia zgodnie z potrzebami.

Procedura w przypadku, gdy wychowawca/ nauczyciel znajduje na terenie placówki substancję przypominającą wyglądem narkotyki.

- Wychowawca/nauczyciel zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem. Próbuje (o ile to jest możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo należy znaleziona substancja
- Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora i wzywa policję.
- Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia. Dalsze działania leżą w kompetencji tej instytucji.

Procedura postępowania w sytuacji zaistnienia wypadku ucznia wymagającego interwencji lekarza.

- Po stwierdzeniu, że wypadek, któremu uległ uczeń, wymaga specjalistycznej pomocy, należy wezwać pogotowie.
- Do czasu przybycia pogotowia ratunkowego osoby przeszkolone w udzielaniu pomocy

przedlekarskiej podejmują natychmiast niezbędne czynności ratujące zdrowie i życie wychowanka.

- Pedagog, dyrektor ośrodka powiadamia o wypadku rodziców (opiekunów prawnych) wychowanka oraz inspektora bhp.
- Celem ustalenia okoliczności wypadku dyrektor szkoły powołuje komisję badającą przyczyny jego powstania. Z prac komisji spisywany jest protokół, który musi zawierać również wnioski mające zapobiec powstaniu podobnych zdarzeń.
- Wypadek jest wpisywany do rejestru, a wnioski komisji są omawiane na posiedzeniu Zespołu Wychowawczego oraz Rady Pedagogicznej.

Procedura postępowania w sytuacji zaistnienia wypadku powodującego ciężkie uszkodzenie ciała lub ze skutkiem śmiertelnym.

- W sytuacji, kiedy nastąpiło ciężkie uszkodzenie ciała, należy natychmiast wezwać pogotowie ratunkowe, a do czasu jego przybycia osoby przeszkolone w udzielaniu pomocy przed medycznej podejmują natychmiast niezbędne czynności ratujące zdrowie i życie ucznia.
- Jeżeli w wyniku wypadku nastąpił zgon osoby poszkodowanej, nauczyciel /wychowawca, zabezpiecza miejsce zdarzenia i natychmiast wzywa na jego miejsce policję, pogotowie oraz dyrektora ośrodka.
- Dyrektor lub pedagog/psycholog ośrodka informuje o zdarzeniu, rodziców (opiekunów prawnych), organ prowadzący oraz organ nadzoru pedagogicznego (Kuratorium).
- Do czasu przybycia policji teren wypadku pozostaje zabezpieczony tak, by było możliwe pełne ustalenie okoliczności i przyczyn zdarzenia.
- Celem ustalenia okoliczności wypadku dyrektor ośrodka powołuje komisję badającą przyczyny jego powstania. Z prac komisji spisywany jest protokół, który musi zawierać wnioski mające zapobiec powstaniu podobnych zdarzeń.
- Wypadek jest wpisywany do rejestru, a wnioski komisji są omawiane na posiedzeniu Zespołu Wychowawczego oraz Rady Pedagogicznej.

Procedura postępowania z wychowankiem przebywającym na terenie ośrodka pod wpływem alkoholu lub innych środków odurzających.

1. Wychowawca, który stwierdzi, że wychowanek jest pod wpływem alkoholu, lub podejrzewa, że jest w stanie po spożyciu środków odurzających, podejmuje działania zmierzające do odizolowania go od grupy powierzając go opiece indywidualnej innego wychowawcy. O tym fakcie niezwłocznie informuje dyrektora.

2. Jeżeli możliwy jest kontakt z wychowankiem wychowawca/nauczyciel stara się ustalić:

- ✓ czy uczeń pił alkohol czy brał narkotyki, a jeśli tak to z kim;
- ✓ jakie to były narkotyki / substancje odurzające;
- ✓ w jaki sposób wszedł w ich posiadanie;
- ✓ skąd miał pieniądze;
- ✓ od jak dawna pije czy bierze narkotyki/inne substancje;
- ✓ kto o tym wiedział.

3. Jeśli stan wychowanka będącego pod wpływem środków odurzających zagraża jego zdrowiu lub życiu, osoba dyżurująca wzywa pogotowie w celu udzielenia pomocy medycznej i zapewnienia ewentualnej dalszej opieki lekarskiej.

4. W sytuacji kiedy wychowanek nie wymaga takiej opieki wychowawca dyżurny rozmawia z nim bez obecności osób trzecich o swoich podejrzeniach.

5. Jeśli wychowanek potwierdza, iż jest pod wpływem alkoholu/narkotyków, spisywany jest protokół, w którym znajduje się oświadczenie wychowanka o tym, że jest pod wpływem wyżej wymienionych substancji. Protokół ten jest podpisywany przez wychowawcę i wychowanka.

6. Gdy wychowanek jest agresywny, swoim zachowaniem daje powód do zgorznięcia albo zagraża życiu, zdrowiu własnemu lub innych osób, wychowawca dyżurny może podjąć - po konsultacji z dyrektorem, decyzję o wezwaniu Policji. Dalsze działania leżą w kompetencji tej instytucji. (W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości, policja ma możliwość przewiezienia wychowanka do izby wytrzeźwień). O fakcie zażywania środków odurzających/ alkoholu dyrektor, sporządza raport, zawiadamia telefonicznie rodziców /opiekunów/, Sąd Rodzinny.

7. Każdy przypadek picia alkoholu przez wychowanka, posiadania lub zażywania narkotyków na terenie placówki i poza nią jest omawiany przez Zespół Wychowawczy, na którego posiedzenie wzywany jest także wychowanek. Praca Zespołu kończy się sformułowaniem szczegółowych ustaleń oraz ustala karę za złamanie Regulaminu MOW.

Przyjęte postanowienia Zespołu Wychowawczego podejmuje wychowanek ponosząc konsekwencje swojego zachowania wynikające z nieprzestrzegania kontraktu.

8. W drastycznych przypadkach Zespół Wychowawczy ma prawo wystąpić z wnioskiem o przeniesienie do innej placówki.

9. Kiedy wychowanek odmawia współpracy, a incydenty te zdarzają się ponownie, wówczas Zespół Wychowawczy pisemnie występuje z wnioskiem do Sądu Rodzinnego o objęcie wychowanka odpowiednim środkiem leczniczym lub poprawczym, udzielając jednocześnie pełnej, rzeczowej informacji o zaistniałej sytuacji.

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia kradzieży przez wychowanka

1. W przypadku zgłoszenia kradzieży przez wychowanka, wychowawca pełniący dyżur ma obowiązek ustalić na podstawie zeznań poszkodowanego okoliczności zdarzenia (co i kiedy zginęło).

2. Wychowawca przeprowadza wywiad środowiskowy (koledzy poszkodowanego, inne osoby przebywające w czasie zdarzenia) celem ustalenia okoliczności kradzieży.

3. W przypadku wykrycia domniemanego sprawcy, osoba podejrzana w obecności wychowawcy winna dokonać okazania swoich rzeczy (szafka, torba, plecak itp.).

4. W przypadku kradzieży i wykrycia sprawcy wychowawca powiadamia pedagoga/psychologa oraz dyrektora oraz w uzasadnionych przypadkach policję.

5. Wychowawca sporządza notatkę służbową oraz dokonuje odpowiedniego wpisu w zeszycie uwag.

6. W przypadku trudności z wykryciem sprawcy sprawa zostaje umorzona.
7. Ośrodek odpowiada za rzeczy wychowanków złożone w depozycie jednak nie ponosi odpowiedzialności materialnej za mienie prywatne znajdujące się w pokojach mieszkalnych.

Procedura postępowania w przypadku odwiedzin wychowanka przez rodzinę

1. Odwiedziny wychowanka mogą się odbywać, po uzyskaniu zgody dyrektora, wychowawcy.
2. Osobą odwiedzającą może być: rodzic, opiekun prawny, rodzeństwo. Zabrania się odwiedzin wychowanków przez kolegów, koleżanki, osoby zaprzyjaźnione.
3. Osoba odwiedzająca może przebywać w wyznaczonym do celów odwiedzin miejscu.
4. Osoba odwiedzająca zobowiązana jest do okazania dowodu tożsamości, oraz do przestrzegania zasad zapisanych w Regulaminie Ośrodka.
5. W przypadku niestosowania się do w/w regulaminu osoba odwiedzająca może zostać poproszona o opuszczenie terenu Ośrodka.
6. Osoby odwiedzające będące pod wpływem alkoholu, środków odurzających mają zakaz przebywania na terenie Ośrodka.
7. W razie zakłócenia porządku przez osobę odwiedzającą wychowawca sporządza notatkę i w uzasadnionych przypadkach wzywa Policję.
8. Nie wyraża się zgody na odwiedziny osób, których postawa i zachowanie mogą wpływać negatywnie na wychowanków. Decyzję podejmuje wychowawca dyżurny, dokonuje odpowiedniego zapisu w zeszycie oraz przekazuje informacje wychowawcy przejmującemu dyżur.

Procedura w sytuacji stwierdzenia dewastacji mienia.

1. Interwencja - powstrzymanie sprawców.
2. W przypadku braku możliwości ustalenia sprawcy/sprawców, rozmowa ze wszystkimi osobami mogącymi się znajdować w miejscu zdarzenia, podjęcie czynności mających na celu ustalenie sprawcy/ sprawców.
3. Powiadomienie o zaistniałej sytuacji dyrektora, psychologa, pedagoga.
4. Powiadomienie rodziców/opiekunów prawnych.
5. Wyciągnięcie konsekwencji materialnych wobec sprawcy, opiekunów sprawcy lub odpracowanie szkody na rzecz Ośrodka.

Procedura sposobu użycia środków przymusu bezpośredniego wobec nieletniego

1. Stosowanie środków przymusu bezpośredniego nie może zmierzać do poniżenia lub upokorzenia nieletniego.
2. Nieletniego, wobec którego zastosowano środki przymusu bezpośredniego, należy objąć wzmożonym oddziaływaniem psychologiczno-pedagogicznym. Powinno ono zmierzać w szczególności do rozładowania napięcia emocjonalnego i wyeliminowania agresji. Zakres i wyniki oddziaływania psychologiczno-pedagogicznego będą odnotowywane w dokumentacji nieletniego prowadzonej przez ośrodek. Chodzi o dokumentowanie stosowanych metod

wychowawczych i ich skuteczności.

3. Użycie siły fizycznej polega na doraźnym, krótkotrwałym ręcznym obezwładnieniu nieletniego. Zadawanie uderzeń w ramach siły fizycznej dopuszczalne jest wyłącznie w celu odparcia bezpośredniego zamachu na życie lub zdrowie własne lub innych osób.

4. Siłę fizyczną stosuje się w granicach niezbędnych do pokonania oporu nieletniego lub w razie konieczności stosowania innych środków przymusu bezpośredniego.

5. Siłę fizyczną może stosować, w razie konieczności, jednocześnie więcej niż jeden pracownik ośrodka.

6. Gdy życie własne lub innych osób jest zagrożone należy umieścić wychowanka w izbie izolacyjnej.

7. Pomieszczenie izby izolacyjnej powinno być urządzone w sposób uniemożliwiający dokonanie przez nieletniego samouszkodzenia.

8. Przed umieszczeniem w izbie izolacyjnej należy nieletniemu odebrać przedmioty, które mogą być niebezpieczne dla życia lub zdrowia nieletniego lub innych osób, a w szczególności przedmioty o ostrych krawędziach, okulary, pas, szelki, sznurowadła i zapałki.

9. Przedmioty osobistego użytku dostarcza się nieletniemu w ilości i na czas niezbędny do utrzymania higieny osobistej oraz spożycia posiłku.

10. W izbie izolacyjnej umieszcza się nieletnich pojedynczo.

11. Stan fizyczny i zachowanie nieletniego umieszczonego w izbie izolacyjnej podlega systematycznemu sprawdzaniu. Sprawdzenia tego dokonuje odpowiednio pracownik, nie rzadziej niż co 15 minut.

12. W razie wystąpienia zagrożenia dla życia lub zdrowia nieletniego, pracownik, niezwłocznie powiadamia o tym pielęgniarkę, dyrektora, kierownika ds. wychowawczych jak również podejmuje inne niezbędne działania.

13. Protokół zastosowania środka przymusu bezpośredniego sporządza niezwłocznie osoba, która podjęła decyzję o zastosowaniu środków przymusu.

W protokole zamieszcza się w szczególności:

- 1) informacje o przyczynach zastosowania środka przymusu bezpośredniego, ze wskazaniem sposobów opanowania sytuacji
- 2) opis zachowania nieletniego w trakcie stosowania środka przymusu bezpośredniego i po zastosowaniu tego środka;
- 3) wyniki badania lekarskiego.

14. Protokół potwierdzają podpisami zatrudnione w ośrodku osoby biorące udział oraz obecne przy stosowaniu środka przymusu bezpośredniego.

15. Dyrektor, pedagog prowadzi rejestr przypadków zastosowania środków przymusu bezpośredniego wobec nieletnich, obejmujący datę, rodzaj zastosowanych środków oraz przyczynę ich zastosowania.

16. Dyrektor powiadamia o zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego sąd rodzinny.

17. Nieletniemu przysługuje prawo złożenia skargi na użycie wobec niego środka przymusu bezpośredniego.

18. W razie złożenia przez nieletniego skargi na zastosowanie środka przymusu bezpośredniego, dyrektor przedstawia ją niezwłocznie, wraz z protokołem zastosowania środka przymusu bezpośredniego, sędziemu sprawującemu nadzór nad ośrodkiem.

Procedura postępowania w sytuacji ucieczki wychowanka z ośrodka.

Za **ucieczkę** wychowanka uważa się jego nieobecność na terenie Ośrodka trwającą ponad 3 godziny.

Oddalenie to nieobecność wychowanka trwająca do 3 godzin.

O ucieczce wychowanka osoba dyżurująca zawiadamia: policję, rodziców (opiekuna prawnego).

- W przypadku stwierdzenia ucieczki z placówki wychowawca/nauczyciel powiadamia o tym fakcie, pedagoga, psychologa oraz dyrektora.
- Pedagog wpisuje szczegółowy raport do księgi ucieczek, a wychowawca dokonuje wpisu do zeszytu uwag i informacji. Wpis powinien zawierać: datę, godzinę i sposób oddalenia, jego okoliczności, przypuszczalne motywy.
- Osoba dyżurująca informuje telefonicznie policję w Radoszycach.
- Wychowawca/nauczyciel pracujący z danym wychowankiem informuje o ucieczce rodziców lub opiekunów prawnych.
- Pedagog szkolny informuje pisemnie o fakcie ucieczki właściwy Wydział Rodzinny Sądu Rejonowego odpowiedniego dla miejsca zamieszkania wychowanki.
- Po doprowadzeniu nieletniego z ucieczki umieszczany jest on w razie potrzeby w izolatce. Wychowawca/nauczyciel sprawdza ogólny stan zdrowia wychowanka i podejmuje decyzję o ewentualnej konsultacji nieletniego z lekarzem. Informacja na temat pobytu w izolatce jest wpisywana do zeszytu uwag.
- Wychowanek ponosi karę regulaminową.

§3

1. Wychowawca, dyrektor bądź osoba odpowiedzialna za Politykę Ochrony Dzieci informuje rodziców/opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa.
2. Wychowawca bądź osoba odpowiedzialna za politykę ochrony dzieci sporządzają:
 - a. Opis sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem (w obecności psychologa, który sporządza notatkę z rozmowy) nauczycielami, opiekunami.
 - b. Plan pomocy dziecku
3. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - a. Działań, jakie szkoła zapewnia dziecku w celu poczucia bezpieczeństwa.
 - b. Wsparcia, jakie szkoła zaoferuje dziecku.
 - c. Skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

§4

1. W przypadkach bardziej skomplikowanych dyrektor powołuje zespół interwencyjny.
2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku.

§5

1. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez dyrektora/wicedyrektora (osoby odpowiedzialne za Politykę Ochrony Dzieci) rodzicom/opiekunom z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
2. Dyrektor/wicedyrektor (osoby odpowiedzialne za Politykę Ochrony Dzieci) informują opiekunów o obowiązku szkoły zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura, policja lub sąd).
3. Po poinformowaniu rodziców przez dyrektora/wicedyrektora (osoby odpowiedzialne za Politykę Ochrony Dzieci) - zgodnie z punktem poprzedzającym - dyrektor szkoły składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury, policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do Sądu Rejonowego, Wydział Rodzinny i Nieletnich.
4. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji wskazanych w punkcie poprzedzającym instytucji.

§6

1. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik nr 1 do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do akt osobowych dziecka.
2. Wszyscy pracownicy szkoły i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Rozdział III

Zasady ochrony danych osobowych dziecka

§7

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. 2002 Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).
2. Pracownik szkoły ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowanie w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
3. Dane osobowe dziecka są udostępnione wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na

podstawie odrębnych przepisów.

4. Pracownik szkoły jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i udostępniania tych danych w ramach Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

§8

Pracownik szkoły może wykorzystać informacje o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający identyfikację dziecka.

§9

1. Pracownik szkoły nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o dziecku ani jego opiece, nie kontaktuje również przedstawicieli mediów z dziećmi.
2. Pracownik szkoły nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna. Zakaz ten dotyczy także, sytuacji, gdy pracownik szkoły jest przeświadczony, iż jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.
3. W celu realizacji materiału medialnego można udostępnić mediom wybrane pomieszczenia szkoły. Decyzję w sprawie udostępnienia pomieszczenia podejmuje dyrektor. Dyrektor placówki, podejmując decyzję, o której mowa w punkcie poprzedzającym, poleca nauczycielowi przygotować wybrane pomieszczenie w celu realizacji materiału medialnego w taki sposób, by uniemożliwić filmowanie przebywających na terenie placówki dzieci.

Rozdział IV

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 10

Szkoła, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka. Placówka zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

§ 11

1. Pracownikowi szkoły nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie) na terenie instytucji bez pisemnej zgody opiekuna dziecka.
2. W celu uzyskania zgody opiekuna dziecka na utrwalenie wizerunku dziecka pracownik szkoły może skontaktować się z rodzicem/opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do rodzica/opiekuna dziecka - bez wiedzy i zgody tego opiekuna.
3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
4. Wszystkie osoby nie będące pracownikami szkoły utrwalające wizerunek dzieci na nośnikach zobowiązane są do nie wykorzystywania ich w celach niezgodnych z prawem.

§ 12

1. Upublicznienie przez pracownika szkoły wizerunku dziecka utrwalonego z jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio video) wymaga pisemnej zgody opiekuna dziecka.
2. Przed utrwaleniem wizerunku dziecka należy dziecko oraz opiekuna poinformować o tym, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany (np. że umieszczony zostanie na stronie internetowej szkoły, w portalu społecznościowym, w celach promocyjnych, w gazetce lokalnej, itp.)
3. Podczas wykonywania zdjęć i nagrań przez osoby z zewnątrz, uczniom zawsze towarzyszy nauczyciel lub inny pracownik pedagogiczny.

Rozdział V

Zasady dostępu dzieci do Internetu

§ 13

1. Placówka zapewniając uczniom dostęp do Internetu, jest zobowiązana podejmować

działania zabezpieczające uczniów przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju, w szczególności zainstalować i aktualizować oprogramowanie zabezpieczające.

2. Na terenie szkoły dostęp dziecka do Internetu możliwy jest:
 - a. pod nadzorem nauczyciela na lekcji zajęć komputerowych i innych,
 - b. pod nadzorem nauczyciela na przeznaczonych do tego komputerach znajdujących w szkole.
3. Pracownik szkoły czuwa nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez dzieci podczas zajęć.
4. O bezpieczeństwie korzystania z Internetu mówi regulamin pracowni informatycznej.
5. W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika instytucji, pracownik ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Pracownik instytucji czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez dzieci podczas lekcji.
6. Placówka zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu.
7. Uczniowie mogą korzystać z własnego telefonu i zasobów Internetu w godzinach ustalonych w harmonogramie dnia przebywająca na Internecie.

§ 14

1. Osoba odpowiedzialna za Internet zapewnia, by na wszystkich komputerach na terenie placówki z dostępem do Internetu było zainstalowane i aktualizowane oprogramowanie antywirusowe.
2. Wymienione w pkt 1 niniejszego paragrafu oprogramowanie jest aktualizowane przez wyznaczonego pracownika placówki na bieżąco.
3. Wyznaczony pracownik placówki przynajmniej raz w miesiącu sprawdza, czy na komputerach z dostępem do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści.
4. Informacje o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik placówki przekazuje dyrektorowi, pedagogowi szkolnemu, wychowawcy klasy.
5. Pedagog/wychowawca przeprowadza z dzieckiem, o którym mowa w punktach poprzedzających, rozmowę na temat bezpieczeństwa w Internecie.
6. Jeżeli w wyniku rozmowy pedagog/wychowawca uzyska informację, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w rozdziale II niniejszej polityki.

Rozdział VI

Monitoring stosowania polityki

§ 15

1. Dyrektor szkoły wyznacza Panią Adriannę Matyjaśkiewicz jako osobę odpowiedzialną za monitorowanie realizacji Polityki Ochrony Dzieci w szkole.
2. Nauczyciel, o którym mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialny za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia polityki oraz za proponowanie zmian w polityce.
3. Osoba o której mowa w punkcie 1 niniejszego paragrafu, przeprowadza wśród pracowników szkoły, raz w roku, ankietę monitorującą poziom realizacji polityki. Wzór ankiety stanowi załącznik nr 2 do niniejszej Polityki.
4. W ankiecie pracownicy szkoły mogą proponować zmiany polityki oraz wskazywać naruszenia polityki w placówce.
5. Nauczyciel, o którym mowa w punkcie 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników szkoły ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje dyrektorowi szkoły/ radzie pedagogicznej.
6. Dyrektor/rada pedagogiczna wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom szkoły, rodzicom/opiekunom dzieci uczęszczających do szkoły nowe brzmienie Polityki.

Rozdział VII

Kodeks postępowania z dzieckiem

§ 16

1. Personel placówki:
 - a) szanuje godność ucznia, jako osoby: akceptuje go, uznaje jego prawa, rozwija samodzielność myślenia i refleksyjność oraz pozwala mu wyrażać własne poglądy,
 - b) pamięta, że pierwszymi i głównymi wychowawcami dzieci są rodzice lub opiekunowie prawni, szanuje ich prawa oraz wspomaga w procesie wychowania,
 - c) traktuje indywidualnie każde dziecko, starając się rozumieć jego potrzeby i wspomagać jego możliwości,
 - d) poprzez działania pedagogiczne i własną postawę, wspomaga ucznia w procesie integralnego rozwoju i doskonalenia oraz czyni go współuczestnikiem i współtwórcą tego procesu,
 - e) wychowuje ucznia w duchu odpowiedzialności za własne czyny i ponoszenia

konsekwencji dokonanych wyborów,

- f) uczy zasad kultury osobistej oraz wpływa na kształtowanie postaw prorodzinnych ucznia,
 - g) wychowuje swoich uczniów w duchu współdziałania i współżycia w grupie, ucząc jednocześnie poszanowania zasad szlachetnego współzawodnictwa.
2. Stosunek pracowników do ucznia cechuje: życzliwość, wyrozumiałość i cierpliwość, a jednocześnie stanowczość i konsekwencja w stosowaniu ustalonych kryteriów wymagań.
 3. Pracowników obowiązuje obiektywizm, sprawiedliwość, bezinteresowność i szacunek w traktowaniu i ocenie każdego ucznia bez względu na okoliczności.

Rozdział VIII

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI PERSONEL PLACÓWKI- DZIECKO

Zasady bezpiecznych relacji z dzieckiem określają, jakie zachowania i praktyki są niedozwolone w pracy z dziećmi. Zasady bezpiecznych relacji są dostosowane do realiów funkcjonowania szkoły i dotyczą następujących obszarów:

1. Kontakt fizyczny z dzieckiem jest zjawiskiem nieuchronnym. Bezpośredni kontakt z dzieckiem oparty jest na poszanowaniu intymności i godności dziecka.

Przykładowe formy takiego kontaktu, to:

- w zajęciach sportowo -rekreacyjnych
- reagowanie na potrzeby emocjonalne szczególnie w kryzysie np. poprzez przytulenie się do dorosłego, etc; kontakty tego typu powinny mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, przestrzeniach otwartych, pomieszczeniach monitorowanych, co w razie wątpliwości służyć powinno ich obiektywizacji,
- stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym są dopuszczalne w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia dotyczących: konfliktów pomiędzy podopiecznymi (rozdzielenie bijących się wychowanków, przytrzymanie, obezwładnienie, użycie przymusy bezpośredniego),
- działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy, zaopatrywania ran, samookaleczeń)
- zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.).

Niedopuszczalne są intencjonalne zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia lub noszące znamiona:

- przemocy fizycznej (np. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, spoliczkowanie, itd.),
- erotyzowania relacji (flirt, dwuznaczny żart, rozmowa, czy choćby wyzywające

- spojrzenie),
- seksualizacji relacji (obcowanie płciowe i inne czynności seksualne);
2. Komunikacja werbalna z dzieckiem powinna być pozbawiona akcentów wrogich, wulgarnych, agresywnych, złośliwie ironicznych. Komunikacja nie powinna:
- wzbudzać w dziecku poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk),
 - obniżać i niszczyć poczucia wartości (np. wyzwiska, krzyk, negatywne ocenianie, reakcja nieadekwatna do sytuacji, wzbudzanie poczucia winy, negowanie uczuć),
 - upokarzać (publiczne wyszydzanie, naigrywanie się, ośmieszanie),
 - naruszać granic (nie zachowywanie odpowiedniego dystansu, obcesowość, podteksty o charakterze erotycznym);
3. Pracowników obowiązuje obiektywizm, sprawiedliwość, bezinteresowność i szacunek w traktowaniu oraz ocenie każdego ucznia bez względu na pochodzenie, rasę, wyznanie i narodowość. Równe traktowanie oznacza, że niedozwolone jest:
- wyłączenie skupiania uwagi na wybranych dzieciach z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych,
 - nieuzasadnione dawanie przywilejów tylko wybranym i pozbawianie ich pozostałych
 - nierówne i niesprawiedliwe przydzielanie zadań, nieadekwatne do możliwości i wieku
 - zwalnianie z wykonywania obowiązków w nieuzasadnionych sytuacjach
 - godzenie się, brak reakcji na nieformalną hierarchię grupową,
 - dominacja w grupie przez negatywne jednostki, ustalanie przez nie i wdrażanie nieformalnych zasad
 - przyzwolenie na wykorzystywanie młodszych lub słabszych wychowanków przez silniejszych
4. Kontakty bezpośrednie i online z dzieckiem poza placówką powinny być:
- wcześniej omówione w gronie kadry pedagogicznej, mieć zaakceptowany plan, cel
 - ściśle powiązane z wykonywaniem obowiązków służbowych, opiekuńczo - wychowawczych (np. towarzyszenie w realizowanych poza szkołą ważnych dla dziecka wydarzeniach wymagających wsparcia osoby dorosłej, udział w rozprawach, wyjaśniania spraw urlopowań, powrotów itd.),
 - dokumentowane (zapisy w dokumentacji pracy wychowawczej, możliwość wykonania kopii/wydruku korespondencji mailowej, smsowej, zapisów na portalach społecznościowych, na wniosek dyrektora w razie potrzeby)
 - odbywać się w miarę możliwości z wykorzystaniem sprzętu szkolnego
 - niedopuszczalne jest utrzymywanie takich kontaktów celem zaspokojenia przez dorosłego własnych potrzeb społecznych lub emocjonalnych, namawiania do zachowań niezgodnych z prawem, dających poczucie bycia faworyzowanym, wyróżnianym.
5. Pracownicy wspierają dzieci w pokonywaniu trudności. Podejmują działania wychowawcze mające na celu kształtowanie prawidłowych postaw – wyrażanie

emocji w sposób niekrzywdzący innych, niwelowanie zachowań agresywnych.

6. Uczennice zostają zapoznane z regulaminem.
7. W każdej sytuacji dziecko jest informowane o konsekwencji zachowania. Konsekwencje nieodpowiedniego zachowania są zgodne z regulaminem.
8. Transport, przemieszczanie się wychowanek:
 - organizacja wyjazdów na przepustki odbywa się zawsze za porozumieniem z opiekunem/ rodzicem, zaleca się, aby w miarę możliwości opiekun prawny/rodzic lub upoważniona przez niego osoba odbierała dziecko z Ośrodka
 - za bezpieczny wyjazd i powrót dziecka z przepustki odpowiedzialny jest rodzic/opiekun prawny
 - uczniowie w przypadku nagłego zachorowania mogą być odbierani z Ośrodka jedynie przez opiekunów lub osoby przez nich upoważnione
 - organizacja pobytu poza placówką powinna być uzasadniona (np. wyjazd na pogrzeb, uroczystości rodzinne, ferie, wakacje)
 - opieka nad dziećmi w sytuacjach wyjazdowych zorganizowanych powinna być zapewniona przez więcej niż jedną osobę i zgodna z przepisami o organizacji wyjazdów i wycieczek szkolnych
 - podczas wyjazdów do lekarzy, specjalistów uczennicą może towarzyszyć psycholog, pedagog, wychowawca, dyrektor/wicedyrektor
9. Czynności higieniczno pielęgnacyjne:
 - mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu
 - wykonywane w odpowiednich warunkach zapewniających uszanowanie intymności w tego typu czynnościach
 - niedozwolone są zachowania obcesowe naruszające prywatność i intymność uczennic
 - ingerencje w sytuacjach zagrożenia życia, podejrzaniach o samookaleczenia, zachowania niezgodne z normami powinny poprzedzone kontaktem słownym, odbywać się w miarę możliwości w obecności osób trzecich i być jednoznacznie uzasadnione (zagrożenie dobra, bezpieczeństwa lub życia dziecka, grupy);
10. Dyscyplinowanie dziecka ma pobudzać do uczenia się, a nie powodować krzywdę dziecka; wiąże się ze stawianiem granic, kształtowaniem trwałego systemu wartości, adekwatnego poziomu samooceny oraz umiejętności podejmowania trafnych decyzji. Niedopuszczalne są wszelkie formy dyscyplinowania mające na celu upokorzenie, poniżenie oparte na wykorzystywaniu przewagi:
 - fizycznej (agresja, stosowanie kar fizycznych, środków przymusu bezpośredniego, krępowanie, izolowanie; uniemożliwianie realizacji podstawowych potrzeb fizjologicznych; pozbawianie snu, pokarmu, ekspozycja na zimno, ciepło itp.; prace fizyczne nieadekwatne do możliwości, dopuszczanie się zachowań o charakterze seksualnym)
 - psychicznej (dominacja poprzez krzyk, groźby, wzbudzanie poczucia winy, naruszanie poczucia własnej wartości, lekceważenie potrzeb psychicznych np. bezpieczeństwa,

przynależności, miłości, symulacje wzbudzające strach i obawy o życie własne i rodziny)

11. Rodzice i opiekunowie prawni uczniów mają prawo do wszelkich informacji na temat funkcjonowania dziecka na terenie placówki. Informacje na temat dziecka udzielane są jedynie jego rodzicom lub opiekunom prawnym.

Rozdział IX

ZASADY REKRUTACJI I MONITOROWANIA PRACOWNIKÓW

1. Dyrektor Szkoły wymaga od wszystkich nowo zatrudnianych pracowników, stażystów, praktykantów oraz innych osób zatrudnionych na rzecz Szkoły złożenia oświadczenia o niekaralności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego lub toczących się postępowań karnych lub dyscyplinarnych w tym zakresie (zał. nr 4).
2. Wszyscy pracownicy, stażyści, wolontariusze zostają zapoznani z “Polityką ochrony dziecka przed krzywdzeniem” przez koordynatora POD , a nowo zatrudnieni- w terminie 1 miesiąca od przyjęcia do pracy (zał. nr 5)
3. Kandydat do pracy przekłada pracodawcy informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego art. 189a i art.207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dn. 29.07.2005 o przeciwdziałaniu narkomanii, lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa.
4. Jeśli kandydat posiada inne obywatelstwo innego państwa niż Rzeczypospolita Polska przedkłada dodatkowo informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

Szczegółowe zasady zatrudniania pracowników zawarte są w Regulaminie zatrudniania.

Przepisy końcowe

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i dotyczy Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego oraz szkół działających w jego ramach tj. Szkoły Podstawowej oraz Branżowej Szkoły I Stopnia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników szkoły, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla pracowników szkoły, w pokoju nauczycielskim lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną oraz zamieszczenie na stronie internetowej.

Załącznik Nr 1

Józwików, dnia

NOTATKA ZE DARZENIA

Imię nazwisko dziecka

Opis sytuacji, zdarzenia:

Czytelny podpis pracownika

KARTA INTERWENCJI

1. Imię i nazwisko dziecka
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia.....
4. Opis działań podjętych przez psychologa, pedagoga, wychowawcę

Działanie z datą

5. Spotkania z opiekunami dziecka.

Działanie z datą

6. Forma podjętej interwencji (podkreślić właściwe)

a. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

b. Wniosek o wgląd w sytuację dziecka.

c. Inny rodzaj interwencji. Jaki?

7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencje) i data interwencji.....

8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli szkoła je uzyskała, działania placówki, działania rodziców

MONITORING STANDARDÓW- ANKIETA

1. Czy znasz dokument Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem przez dorosłych
 - a. Tak
 - b. Nie
2. Czy zapoznałeś się z treścią tego dokumentu?
 - a. Tak
 - b. Nie
3. Czy stosujesz w swojej pracy tę politykę?
 - a. Tak
 - b. Nie
4. Czy w Twoim miejscu pracy według Twojej oceny przestrzegana jest ta polityka?
 - a. Tak
 - b. Nie
5. Czy zaobserwowałeś naruszenie tej polityki w swoim miejscu pracy?
 - a. Tak
 - b. Nie
6. Czy masz jakieś uwagi do polityki? Jakiej?
7. Jaki punkt/ zagadnienie należałoby do niej włączyć? Dlaczego? Jakiej regulacje proponujesz?
8. Czy jakiś punkt /zagadnienie należałoby usunąć? Jaki? Dlaczego?
9. Czy jakiś punkt zagadnienie należałoby zmienić? Jaki? Dlaczego? W jaki sposób?

.....

Oświadczenie o niekaralności

Ja,
(imię i nazwisko)

Urodzona/y dnia..... w

Stanowisko.....

oświadczam, że nie byłam/em skazana/y za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności i przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego oraz nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie. Jestem świadomy/ma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Podpis

Załącznik nr 5

.....

Zaświadczenie

Zaświadczam, że zapoznałam/em się z „Polityką ochrony dzieci przed krzywdzeniem” i zobowiązuję się do jej przestrzegania.

Podpis.....

